

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 4 pesetes trimestral. PAISOS D'UNIO POSTAL. 9 pesetes trimestral. ANY I Barcelona, dijous 17 de setembre de 1908. NÚM. 916 PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 500 pesetes trimestral. BARCELONA. 1.500 pesetes anual. Cts. 5

PIANOS CHASSAIGNE FRERES PARIS, 1900: Medalla d'Or, LIEGE, 1905, Diploma d'Honor AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS Passeig de Gracia, 34, ent.-BARCELONA

D.ª Dolors Cuspinera y Solà

VIUDA DE ANTON COTCHET
HA MORT
(A. C. S.)

Sos afegits germà En Gabriel, germanes polítiques, nebots, nebodes, oncle, cosins, cosines y demés família, participen als amics y coneguts tant sensible pèrdua, y els preguen l'encomanin a Déu y se serveixin assistir a la casa mortuoria, Rambla de les Flors, número 9, avui, dijous, a les tres de la tarda, pera acompanyar el cadavre a l'iglesia parroquial de Sant Agustí, y d'allí al Cementiri del S. O. (Nou).

No's convida particularment

LLUIS BOU Y BAULO PROCURADOR DELS TRIBUNALS, ha traslladat sa habitació y despatx al mateix carrer de Lauria, 29.

AVÍS CASA ESPECIAL PERA LLITS Y ALTRES MOBLES A PREUS DE FABRICA. No compreu sense visitar abans dita casa **PLASSA PADRÓ, 4.**

ARSENÍ VILA, DENTISTA ha traslladat son gabinet odontològic al Portal de l'Àngel, 21 y 23, principal.

Polvos estomacals Esteve
ANOMENATS TAMBÉ POPULARMENT POLVOS VITXI ESTEVE PERA LA CURACIÓ O ALIVI DE LES MALALTIES DEL

Ventrell, budells, fetge y ronyons y pera fer **Algunes de taula digestives** molt superiors a totes les naturals conegudes. — Se venen a totes les farmacies y botigues de quèviures.

2 ptes. capsa de 25 paquets; 1 pta. dotze y 0'25 ptes., tres

Mostres gratis: y prospectes, a tothom que, per correu, ho demani ab targeta postal a l'autor: **J. Esteve**, plassa de l'Olm, núm. 5, **Manresa**. Dipositari general a Catalunya: doctor Andreu, rambla de Catalunya, núm. 66.—Barcelona.

CATALANA GENERAL DE CRÉDIT
FUNDADA L'ANY 1856

AGENCIA ENSANXE CENTRAL AGENCIA DE GRACIA
PLASSA CATALUNYA, CARRER FONTANELLA DORMITORI SANT FRANCISCO, 2 CARRER MAJOR, 135

Banca-Borsa, (Espanya y Extranjer) • Cofres-Forts
Cupons • Cambi de Monedes • Obres públiques

Explèndida Cambra acorassada ab caixes de lloguer de diferents mides y preus - Novíssim model r'e construcció desconegut a Barcelona

OLIS FINIS

REGAS

VENDA EN TOTS ELS COLMADOS Y DROGUERIES

Grans magatzems EL SIGLO

EXTENSOS ASSORTITS

EN

Genres d'alta novetat

pera les próximas temporadas de

Tardor y Hivern

en los importantes secciones de

LLANERIA • SEDERIA • DOL

CATIFES • TAPICERIES • CORTINATGES

Llanes • Sedes • Velluts de seda

Genres de punt • Franeles

a preus sumament reduits

La anèmia — literalment falta de sang — prové d'una disminució en la quantitat de sang continguda en els vasos o de un trastorn en la composició de la mateixa sang. Els seus símptomes essencials són: pal·lidesa del rostre, de les labials y de les ungles, debilitat general, palpitations del cor, sofocació al menor esforç, carencia d'apetit. En les dones, la menstruació perd la regularitat y se descolora. Para curar la anèmia es precisó augmentar la quantitat y millorar la qualitat de la sang, y para esto no hay mejor remedio que las Píldoras Pink. Curan en muchos casos cuando ya todos los demás remedios han resultado inútiles. Tan pronto como el enfermo empieza a tomar las Píldoras Pink, estimúlase el apetito, se alimenta mejor y digiere bien. La sangre, más rica y abundante, que circula en sus venas activa todas las funciones orgánicas y nota el enfermo que van reviviendo en él las fuerzas.

Las Píldoras Pink se hallan de venta en todas las farmacias el precio de 4 pesetas la caja ó 21 pesetas las 6 cajas.

Píldoras Pink

E. MORERA Curs d'harmonia, contrapunt, fuga, instrumentació. Vidre, 10, primer, segona, Barcelona.

DE NOSTRA COLABORACIÓ

La neutralitat escolar

«Vous surveillez l'école publique, employant d'abord tous les moyens légaux pour le maintenir dans l'observation de ce que, à défaut d'une expression meilleure, nous appellerons l'homotie neutralité.»

(De l'allocució de l'episcopat francès als pares de família.)

Què diran els nostres ultramontans? Què dirà el nostre cardenal-bisbe? Tot l'episcopat francès acaba de sotscriturar un manifest defensant l'ensenyament a neutralitat. Aquella neutralitat escolar que motivà la protesta iracunda dels intolerants d'aquí y que donà tema a dues pastorals d'ingrata memoria, inspirades potser per l'Esperit-Sant—que no deu ésser certament ni un literat ni un gramàtic—acaba d'ésser qualificada de honrada pels cardenals y bisbes de la França catòlica.

Això, malgrat no ésser res nou en la política de l'Església romana, sorprendrà indubtablement als nostres bons lectors y més encara als ultramontans de la nostra terra. Per l'interès que té la cosa en si, y per l'aplicació que pot fèr en a coses de Barcelona y de Catalunya, crec ben empleat l'espai que dedico a la suspic

explicació del problema de la neutralitat escolar a França.

Alguns anys després d'instaurada la tercera República francesa sobre les armes trencades de l'exèrcit venut y sobre els tolls de sang de la «Commune», la tendència avensada, progressiva, verament republicana, s'imposà, y la República nominal de Thiers se convertí gloriósament en República real y efectiva.

Una de les més fonamentals reformes del nou règim francès fou l'establiment de l'ensenyament laic. La religió deixà d'ésser ensenyada a l'escola y quedà reduïda la doctrina cristiana a l'íntim dels famílies. L'escola laica oficial de la França moderna ha estat sempre, no obstant, respectuosa ab la conciencia de tots els creients. El principi lliberal fa de l'escola un lloc de serenitat ensenyant, no una tribuna de sectaris apassionats. Y en aquest ambient de respecte y de tolerancia han anat formant-se les noves generacions franceses. La mateixa Església se conformà a França ab aquesta escola laica, que aquí els ultramontans s'esforçen en presentar com un fruit del mal.

Però la República ha seguit el seu camí ascendent. Els catòlics intranquils iniciaren contra les institucions republicanes una campanya d'agressió. La República se vegé en el cas de defensar-se. Waldeck-Rousseau aplicà la llei civil a les associacions religioses. Combes plantejà després la llei de separació de les Esglésies de l'Estat, que Briand redactà ab saviesa y prudència. En aquesta última llei sobretot, el Govern francès feia ofrena a l'Església catòlica d'una política de concòrdia, de pacificació, de llibertat pera tothom dins del dret comú.

En tot això, morí Lleó XIII, pontífex d'esperit modern, assessorat pel gran talent y la diplomàcia subtil de Rampolla, y ocupà la seu romana Pius X, partidari de la tradició intranquill, home de poques llums intel·lectuals, el qual ja demostrà quina seria la seva política ab l'Església catòlica i l'Estat francès una magnífica ocasió pera aplicar la seva política de resistència als temps nous. A la transigència del Govern francès, al seu evident desig conciliador, manifestat primer ab el projecte d'associacions culturals, després ab la llei de devolució dels béns eclesiàstics y el projecte d'associacions mútues de clergues vells, el Vaticà hi ha oposat constantment una rígida inquebrantable y sistemàtica, una negativa catòlica, un sec non possumus. Rebutja les lleis, rebutja les lleis, rebutja les lleis de tots els qui no reconeixen la suprema y absoluta autoritat de l'Església romana y del seu cap visible. Un altra manifestació d'aquest esperit de Pius X, que ha destruït l'obra de Lleó XIII y Rampolla, fou la publicació del nou Syllabus, en el qual han estat condemnades les teories del modernisme catòlic, les afirmacions de Tyrrell y Loisy, darrera tentativa pera reconciliar la ciencia y la religió.

L'actitud del Vaticà ha produït una agravació del problema religiós a França. El Estat y l'Església s'han trobat davant per davant, com dos enemics. La primera batalla s'ha entaulat sobre l'ensenyament de l'Estat; els bisbes han començat a fer caure condemnes sobre els llibres de text de les escoles oficials y han predicat l'adopció de violentes actituds de revolta.

Y l'Estat, el govern francès, ha contestat. Briand, ministre de la Justícia, intenta donar un cop al cap de l'enemic. Ab els seus projectes de llei del 25 y 30 de juny prop-passat, fa rigorosament obligatori l'ensenyament públic primari: desde'ls 7 als 13 anys, tots els nois han d'assistir a l'escola. L'episcopat francès protesta y invoca la llibertat del ciutadà y del creient, aquesta mateixa llibertat que l'intransigència no reconeix als ciutadans de diferents idees, ni als creients d'altres religions. Els cardenals y bisbes francesos se solleven en massa, per la por de que a l'escola laica tots els alumnes quedïn senyalats ab la marca de doctrines proteves. Això és l'expropiació de la família y la confiscació dels fills, exclamen els pastors de l'Església francesa. Al llegir la irada protesta episcopal, he recordat que en Gabriel Alomar, en la seva ponència del Congrés Català de la Joventut Republicana, d'èsser bellament, suggestivament, aquí el principi, segons el qual l'educació de la joventut pertany a la ciutadania y no a la família.

Però l'episcopat francès no's fa il·lusions. Davant la segura aprovació de la llei Briand, reclama que en aquesta escola pública devinguda absolutament obligatòria, la ensenyansa sigui neutra, estrictament neutra. Tots els cardenals, arquebisbes y bisbes de França admeten y defensen la neutralitat escolar que aquí condemna el cardenal Casañas y Pagès.

De tot això's dedueix una conseqüència evident: que la pretesa severitat de l'Església ab els principis moderns és purament convencional. Els rebutja quan creu que la perjudiquen; però els accepta si els fa afavorir. A Londres s'acaba de donar una nova prova d'aquesta contradicció duplicat. Ja ho digué Louis Veuillot, en la seva cèlebre frase: «Nosaltres us exigim la llibertat en nom dels vostres principis; però us la neguem en nom dels nostres».

Mentrestant, que ho sàpiguem els nostres ultramontans: l'episcopat francès demana l'ensenyansa neutra y troba que és honorada la neutralitat escolar.

A. ROYRA Y VIRGILI

SPORTULA

Homo d'hommes

En l'horari, una fulla en blanc espera'l meu pensament d'avui. Vaig a posarhi, simplement, una meditació.

Homo de Déu—Cent vegades hauràs sentit, lector, aquesta exclamació. Potser, tot y comprènent la seva significansa, no sabràs el seu origen. Homo de Déu, home qui té en si una espurna de divinitat, és una designació oriental d'excelencia. És un augmentatiu de l'esperit personal.—En hebreu correspon a *Gabriel*.—Aquest índex de santitat pot reduir-se, per decadència y corrupció de les paraules, a la significació de *pobre d'esperit*; ja que, per baixesa natural de la humà, sols en els simplicitats, els simplices, els imbecils, hi ha carencia absoluta de la potencia de malaltat.—Així un sant home, un bon home, un pobre diable (un pobre diaseñillo, diríem) equival a idiota. Benedit, benet, s'ha dit; y no s'oblidi que la pobresa espiritual fou ja benedicta pel Crist sobre la montanya, com una excelencia; negativa si voleu, però excelencia a la fi.

Y veieu, contrariament, com una altra forma augmentativa oriental, una altra forma d'excelencia, consistia en fer ressaltar la cosa o la persona sobre les altres coses o persones del mateix gènere, com a fent de lo exceptuat una selecció, una quintessència, una aristia. *Cantic de Cantic* volgué dir *Cantic excelent* o altíssim. Vanitat de Vanitats volgué dir la més gran de les vanitats. Cosa Santa de les Coses Santes (*Santa Sancierum*) va ésser el lloc sacratíssim del temple.—Fins se digué *Dia de Déu*; com ara's diu *es bo entré's bons*. Y jo crec haver dit, qualche vegada, *Chutut de Chutut*.

Doncs bé: en la meua exaltació de l'home sobre'l home, per què no significar per *Homo hominum*, home d'home, el punt més alt de les depuracions humanes?—Talent me poso ara, a mi mateix, aquesta inscripció, aquest epigrama, com a meta, com a cartell final, en la norma de la meua vida, en la llei de la meua conducta. Una depuració qui no sia sola la pulcritud de la inteligencia o la de la voluntat o la del sentiment, sinó de l'ànima sencera.

Homo d'hommes.—Lo essencial, amic meu, no és gravar una agulla simbòlica damunt fons blau, sobre l'escut. Sinó elevarla al cel, en veritat, com a personificació y creació o re-creació de la pròpia ànima, sobre fons atzur.

FOSFOR

SUSCRIPCIO

PERA'LS PRESOS Y PERSEGUITS NACIONALISTES

	Pesettes
Suma anterior	514'50
Don Juli Pascual	0'50
Donya Maria Padà	0'50
Don Francesc Vilanova	0'50
Don Joan Pous	0'25
Donya Mercè Peris	0'25
Don Pere Marqués	0'50
Donya Manuela Nonell	0'50
Donya Antonia Marqués	0'25
Donya Palmira Marqués	0'25
Don Joan Marqués	0'25
Don Francesc Solanich	0'50
Don Anton Lobet	5
Don Joan Prats	1
Don Pere Queraltó	0'25
Donya Roseta Bonet	1
Donya Santa Folguera	1
Don Just Serrat	1
Don Jaime Padró	1
Don A. B. P.	6
Don J. Casells	1
Don F. S.	1
Don Joan Furré	1
Don P. O.	0'50
Total	547'75

D'aquesta suma recaudada en les nostres oficines d'administració, la Comissió benèfica de l'Unió Catalana n'ha remès 100 pesetes an en Josep Baró, 250 als joves de Calella y altres 100 an en Francesc Presas.

Segueix oberta la suscripció.

TOT PASSANT

Aproposít de la Lliga de Defensa y Auxili

Acabo de llegir un article que en Pla y Armengol ha publicat a l'Acció Catalana de Sabadell, responen a la nota que dies enrere vaig dirigir als companys de l'Associació Benèfica. En Pla y Armengol ja constar que l'article li fou rebutjat en aquestes planes. Jo no'n sabia res. Però trobo que no sols la direcció de EL POBLE CATALÀ feu molt santament de rebutjarlo, sinó que en Pla y Armengol hauria fet m's santament encara, guardant-se les consideracions del seu article. Perquè les seves consideracions no poden tenir més que un efecte: crear dualismes, re-els y desconfiances, en un moment en que convé aplegar tots els esforços en favor dels nostres perseguits, en que's tra'ta de que tothom contribueixi a socórrer als que sofreixen persecució per Catalunya.

Y és més estrany que en Pla y Armengol se hagi despenjat ab el seu inoportú article, perquè en Pla y Armengol ha assistit a les reunions preparatòries que s'han tingut pera constituir la Lliga de Defensa y Auxili; y en elles se li explicaren y ramaren els motius de per què se crea més convenient crear una lliga d'entitats que no pas constituir-ne una de nova o adreir-se a una de les que ja existíren.

Aquests motius s'han ben sençills y ja's apuntaren en la nota que ha provocat l'article de Pla y Armengol. Tractantse de sumar la major quantitat d'energies y d'iniciatives, és molt natural que no's pens's en crear una nova societat, als treballs de la qual col·laborarien tant sols els inscrits en les seves llistes de socis, y si en relligar les entitats ja existents, en forma

que tots els socis d'aquestes entitats puguin cooperar als fins que's perseguixen. Y ja no al dir que menys podia pensar-se en valders d'una sola entitat de les ja existents, perquè de fet fora privar-se de la col·laboració de totes les demés entitats que no fossin de la seva tendència.

Que l'Unió Catalana les enclou totes? En teoria potser sí; en la pràctica, ademés de l'Unió hi ha les regionalistes, els federalistes, els republicans autonomistes y els nacionalistes republicans. Vol en Pla y Armengol que tots aquests grups vagin a remolc de l'Unió o creu que pot prescindir-se de lo que puguin fer en favor dels nostres presos?

Per la meua banda, y ja sab en Pla y Armengol que la meua opinió és la de tots els companys que fins ara han intervingut en els treballs preparatoris pera constituir la Lliga de Defensa y Auxili, ni crec que sigui hora de discutir prioritats y preponderancies, ni estimo patriòtic prescindir dels esforços de ningú.

Quasi se tracta d'una obra que interessa a tots els que lluiten per l'autonomia catalana, s'ha de procurar que hi contribueixin en a solides condicions d'igualtat tots els que's diuen autonomistes y tothom que estimi a Catalunya.

Y és fer molt mala feina desvetllar susceptibilitats, crear dualismes y fomentar gelosies de capilet.

S. PONS Y PAGÈS

LA QÜESTIO DEL MARROC

LA CARTA DE MULEI HAFID

Els telegrams han consignat aquestes dies la nova d'haver enviat Mulei Hafid una carta al ministre de Bèlgica a Tànger, en la qual li encarrega que comungi a totes les potencies que ell reconeix els convenis y compromisos contraets pels seus predecessors, especialment l'acta d'Algèria. En canvi, demana que les potencies el reconeguin com a soldà.

Això demostra complicantment que Mulei Hafid no representa la tendència fanàtica, xenòfoba y antieuropea, com vol en fer creure'ls francesos, interessats en posar-li trabes y en impedir el seu triomf definitiu.

Aquesta carta del soldà efectiu del Marroc ve a desfer tots els roscs que la França ha suscitat en la qüestió marroquina. Mulei Hafid y els seus consellers han tingut l'habilitat d'enviar la sudita carta a l'ensenyament de l'Unió Catalana de Sabadell. S'ha de reconèixer que en aquest punt concret és més raonable la tesi d'Alemanyà que la de la nota franco-espanyola. Ara no hi ha gaire motiu de desconfiança, puig la carta de Mulei Hafid ve a complir precisament aquells requisits que França y Espanya posaven al reconeixement del nou soldà.

Notes y comentaris

Avui's reuneixen els diputats solidaris. Pera cantar glories! No, pera plorar tristesses. Hi han sorolls de calentes a Catalunya, y quan se creia que podria remoure la Solidaritat pera tot menys pera formar el quadre, la dirania corrent destravada per les nostres terres torna a fer pensar en grans aplecs, on en lloc de blancs mocadors sentimentals, veï la forta taca de les banderes vermelles, tota la grana de la nostra bandera, sense les franges d'or encalmadores.

Deien unes veus: Si la llei de jurisdiccions no s'anula per la oacació dels diputats anirà minvant els seus efectes. La nova llei tindrà de terrible el nom, no pas els enjudiciaments y les sentències. Totes les activitats que'l poble demanava que se empleessin contra ella, s'enfocaran vers a les positives concessions administratives. El romanticisme no refà patries, ni asso-leix pràctiques victòries, mentres que la lluita abnegada, de cecates atacs, encara que dongui víctimes, aquestes serien les deien Pírron. Instaurém el període constructiu, que si anem fent tasca de tangible positivisme, aniran amuntissint els esperits y cal·lant poc a poc les oques vigilantes del capitol catalanista. La susceptibilitat patriòtica no pot continuar pensant en implantar a Catalunya el règim penal del Felip V, davant la nostra intervenció política, d'apocòpica parlamentarisme, de benévola cooperació legislativa.

Comptaven els moderats regionalistes ab una absoluta conformitat de Catalunya, ab el seu pensament. No s'edificà tota una llegislació administrativa, escrita en paper de la Lliga Regionalista? El projecte d'administratiu den Maura podia ésser presentat com una reforma autonòmica y ensemple com un desagravi. Les forces conservadores espanyoles en possessió del poder, se posaven sota'l dictat de Catalunya. (No era això l'iniciació de la venja, y la realitat d'una incontrovertible venjança? Adonés, l'encament de les passions patriòtiques, produïda la reciprocitat d'una tolerancia dels elements repressius envers el pensament català.

Però Catalunya si no rebutjà'l projecte den Maura, tampoc l'acceptà. Una cosa se veia clarament, que'l nostre poble no faria oposició al projecte y que comensada l'implantació, potser se l'ensenyaria a mirar de treure d'ell els fruits possibles.

Y damunt l'indiferencia ciutadana pel reformisme municipal, cav en les noves de les persecucions als catalanistes. Les jurisdiccions civil y militar, van de parella a casa de nacionalistes, y en Maura, com Pilat, mira, escolta, se renta les mans y

EL POBLE CATALÀ

BOLETIN COMERCIAL

Moviment de Borsa

16 de setembre de 1908

Tranaccions

Ab alguna fluïdesa ha transcorregut la contractació d'aquest matí al Casino Mercantil. Els valors cotitzats després de donar algunes modificacions passen a la taula:

L'Interior, a 84'60; els Nords, a 78'85; els Alacants, a 96'80; els Orensacs, a 97'00.

Com que les Borses reguladores han consentit el retrocedir ab que aquí s'han cotitzat nostres valors, y per reanimar no han realitzat cap mena d'efors, tant els Nords com els Alacants, han continuat durant la contractació de la tarda ab marcada indecisió, decaentant més prompte a la baixa. També la Renda, sigui per solidaritat o bé per seguir les indicacions senyalades per la Borsa de Madrid, s'ha mantingut ab alguna fluïdesa.

Els curs seguit fins a les quatre de la tarda, és: L'Interior cotiza a 84'60 y recula a 84'57. No s'ha cotitzat l'Amortissable 4 ni 5 oyo fi de mes.

Els Nords comensen a 78'80, aconseguien passar a 79'10 y tanquen a 78'95.

Els Alacants, do 97'00 recullen a 96'85, tornen a 97'00 y acaben a 96'70.

Les Orensacs debuten a 29'70, pugen a 29'80 y cauen a 29'65.

Les Catalanes han quedat cotitzades a 17'87. Les accions del Banc de Prestitos y Descomptes, a 19'50.

En obligacions al comptat s'ha operat: Almanses del 3 per cent, a 78'00; del 5, a 109'35; Segovias, a 106'35; St. Joan les Abadeses, a 79'75; Alacants del 4, a 97'45; del 5, a 97'15; de la Serie B, a 10'13; Renda a Reus, a 27'50; Orensacs, a 29'50, y Canal d'Urgell, a 71'00.

Els francs s'han cotitzat a 12'10 y les lliures esterlines a 28'17.

A darrera hora de la tarda, quedaven: L'Interior a 84'55, els Nords a 78'80, els Alacants a 96'65 y les Orensacs a 96'00.

Deute Inter. comp. B. A. 4%	87'05	80'00	80'00
Deute Inter. comp. B. B. 4%	88'95	80'00	80'00
Deute Inter. comp. B. C. 4%	80'00	80'00	80'00
Deute Inter. comp. B. D. 4%	84'50	80'00	80'00
Deute Inter. comp. B. E. 4%	84'50	80'00	80'00
Deute Inter. en d'efes. B. A. 4%	80'00	80'00	80'00
Deute Amortissable B. A. 4%	10'13	80'00	80'00
Deute Amortissable B. B. 4%	10'13	80'00	80'00
Deute Amortissable B. C. 4%	10'13	80'00	80'00
Deute Amortissable B. D. 4%	10'13	80'00	80'00
Deute Amortissable B. E. 4%	10'13	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2%	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00
Emprestimunicipal 41/2% 1900-1907	80'00	80'00	80'00

—El sents? Ho fá expressament per
que jo'm posi més mal.—
El pïor del germá se perllongá, tre
cat deverades per un grunvir exte